

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Er/2085/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113219502
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Šalkovská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113219502.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej O. G., D.. XX. XX. XXXX, N. M. XX, XXX XX N. N., štátny občan SR, na vymoženie pohľadávky vo výške 831,88 eura s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod spis. zn. EX 11626/13, o námietkach povinnej proti exekúcii, takto

rozhodol:

Súd námietky povinnej proti exekúcii **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie pohľadávky vo výške 831,88 eura s príslušenstvom a to na základe vykonateľného rozhodnutia - platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16RO 413/2011-22 zo dňa 21. 11. 2011.

Poverením č. 5601 109258 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, ktorý ju vedie pod spis. zn. EX 11626/13.

Podaním, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 21. 11. 2013, súdny exekútor v súlade s ustanovením § 50 ods. 2 Exekučného poriadku postúpil tunajšiemu súdu na rozhodnutie námietky povinnej proti exekúcii.

Povinná vo svojom podaní uviedla, že nesúhlasí so začatím exekúcie a žiada o zrušenie v súlade s rozhodnutím súdu č. k. 13C 86/2012-132 zo dňa 04. 12. 2012, kde boli uvedené všetky dôvody zrušenia. K svojmu podaniu povinná pripojila fotokópiu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 13C 86/2012-132 zo dňa 04. 12. 2012.

Podľa § 38 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky

musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Súd z predložených listinných dôkazov a to fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnej dňa 11. 11. 2013 a obálky, v ktorej boli súdnemu exekútorovi námietky povinnej doručené (podané na pošte dňa 12. 11. 2013), zistil, že námietky proti exekúcii podala povinná v zákonnej 14-dňovej lehote.

Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene. Námietky sú teda procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z vyššie citovaného ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. V exekučnom konaní súd už neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie.

Exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16RO 413/2011-22 zo dňa 21. 11. 2011, ktorým bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 831,88 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 575,33 eura od 13. 04. 2007 do zaplattenia a náhradu trov konania vo výške 190,76 eura.

Podľa vyjadrenia oprávneného povinná pred začatím exekučného konania dobrovoľne nespĺnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Povinná vo svojich námietkach uviedla, že žiada predmetnú exekúciu zrušiť z dôvodov, ktoré sú uvedené v rozsudku tunajšieho súdu č.k. 13C 86/2012-132 zo dňa 04. 12. 2012. Uvedeným rozsudkom súd zamietol návrh navrhovateľa o zaplattenie pohľadávky s príslušenstvom z dôvodu, že nárok navrhovateľa je už premlčaný. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že povinná svojim podaním mienila vzniesť námietku premlčania.

Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávnych noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietat' aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnyimi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

Podľa § 110 ods. 1 vety prvej zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník") ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 174 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "OSP") platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 36 ods. 2 vety prvej Exekučného poriadku exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie.

Platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, je právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. Taký platobný rozkaz je exekučným titulom.

Súd považoval za preukázané, že platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16RO 413/2011-22 zo dňa 21. 11. 2011, ktorý je v predmetnej exekúcii exekučným titulom, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04. 02. 2012.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením § 110 Občianskeho zákonníka začala dňom 04. 02. 2012 plynúť desaťročná premlčacia doba, počas ktorej je možné právo priznané uvedeným platobným rozkazom vykonať. Vzhľadom na to, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 02. 07. 2013, súd s ohľadom na ust. § 112 Občianskeho zákonníka konštatuje, že nedošlo k premlčaniu práva vymáhať pohľadávku oprávneného, ktorej vymoženie je predmetom tejto exekúcie.

Po oboznámení sa s podaním povinnej súd v predmetnej veci dospel k záveru, že námietky povinnej vznesené proti exekúcii nie sú dôvodné. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že v danom prípade sú splnené obidva procesné predpoklady, oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul), ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Oprávnený tak podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej dôvodne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd námietky povinnej proti exekúcii zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie do 15 dní od doručenia uznesenia, na tunajší súd, písomne v troch vyhotoveniach (§ 202 ods. 2 OSP). Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakateľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu (§ 374 ods. 4 OSP).

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.